

המרכז

לערבות הדדית

(ע"ר)

ח' אדר ב' התשפ"ב | פרשת: ויקרא - זכור. | גליון 187 - שנה ד'.

העלון מוקדש לע"נ מור סבינו:
יהודה בן מולא אברהם ואסתר זצ"ל

זמנים לשבת קודש: ויקרא.

כניסה יציאה ר"ת			
ירושלים:	17:29*	18:21	19:03
תל אביב:	17:27	18:18	19:00
חיפה:	17:27	18:19	19:01
בית שמש:	17:28	18:20	19:02
*לנוהגים 40 דק' בירושלים:			17:09.
זמנים עפ"י לוח 'אור החיים' - שעון חורף.			

שימו לב: הוצאת העלון והפצתו, הינם על דעת, שלא לעיין בו בשעת התפילה, וקריאת התורה.

ענוותנותו של משה

עמ' 3.

'סימנים עשה'

מקום זריקת הדם
לקורבנות העולה

משלוח מנות ל'מגיד מוקזניץ'
סיפור לשבת.

סוגי הקרבנות

'פניני אוה"ח'.

הנשמה שבקרבו

הרועה נח על אחת האבנים, ושראו זאת הצאן התחילו מיד להשתולל ולעשות שפטים בדשא והעצים... מיד שראה זאת המלך דרך החלון, שלח שליחים לכלוא את הצאן והבקר שראה הרועה את הצאן כלוא החל לנוס על רגליו כל עוד נפשו בו...

הגיע לחבריו וסיפר להם על הנעשה לצאנו, והם יעצו לו עצה: "תביא למלך מתנה, בקש ממנו מחילה ואז הוא יראה את צערך וישיבם לך!"

" אם תוכלו למסור לו את המתנה שהבאתי לו, תמסרו לו שהיא ממני... "

וכך עשה לקח איתו מתנה מכובדת, הגיע לארמון, אך השומרים הודיעו לו: "המלך לא נמצא, האם ברצונך למסור לו משהו?"

ענה להם הרועה צאן- "כן, אם תוכלו למסור לו את המתנה שהבאתי לו, תמסרו לו שהיא ממני..."

ששמע זאת המלך ושמע את שהיה, כעס מאד ואמר- "אני רציתי את סליחתו, את המתנה שלו כלל אינני צריך, מגיע לו עונש על חוצפה זו!"

והנמשל: אנו חטאנו לפני מ"ה הקב"ה והבאנו קורבן אך ללא תשובה וחרטה אין כל ערך לקורבן עולותיכם לא לרצון, למה לי רוב זבחיכם, כל המטרה רוח נשברה לב נשבר ונדכה.

שמר שזם ומוקדש
זכר קת ישראל

מוקדש לידידנו היקר ר' שמואל הרמן הי"ו לרגל הולדת בנו, שיזכה לראות ממנו ומשאר יוצאי חלציו נחת יהודית אמיתית יחד עם רעייתו הרבנית תליט"א, אמן.

מבט מהפרשה:

הסתכלות לחיים מפרשת השבוע.

פרשת השבוע פותחת סדרה של פרשיות בעניין מצוות הקורבנות ולכאורה צריך להבין כיצד רוצה האדם שע"י הקורבן שהוא מביא להקב"ה על עוון שעשה יכופר לו אותו עוון? הרי הקב"ה ח"ו לא ישא פנים לאיש ולא יקח שוחד או דורון כדי שישוב ממנו אפו ויכפר לו על פשעיו.

הקורבן בבעלי חיים הוא באמת דמיון חזק אצל האדם להכניע ולהשפיל הנפש המתאוה יצר הגוף החוטא ולהגדיל מעלת הנפש השיכלית כמו שהוא רואה שבעלי חיות כמותו, אלא שאין בו שכל, נשרף וכלה. וכמו כן הנפש החוטאת מצד חולשת השכל תכלה ותאבד גם כן אם תתמיד בפעולות בהמיות שהן החטאים, כי החטא לא יבוא רק משרש בהמי "ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל" (קהלת ג ט), לבד הנשמה הטהורה.

כדי לצייר בלבו ציור חזק שכל עניינו של גוף בלי שכל אבד ובטל לגמרי "ויפח באפיו נשמת חיים, ויהי האדם לנפש חיה" (בראשית ב ז), ותרגם אונקלוס "לרוח ממללא" דהיינו, רוח מדברת ונתווסף בו דעה ודבור ע"י זה נהפך להיות נזר הבריאה. וישמח בחלקו בנפש המשכלת שחננו האל שהיא קיימת לעולם. ובקובעו בנפשו ציור זה יזהר מן החטא הרבה, ובעניין הקורבן יתחיל לקחת מוסר. על כן כפי חשיבות הקורבן ותכונתו הטובה לב האדם מתעורר עליו יותר. לפי שהקורבן הוא בא לטהר מחשבת האדם ולהכשיר מעשיו בכח הפעולה ההיא.

המשיל זאת המגיד מדובנא- לרועה צאן שהלך מחוץ לעיר, והסתובב באזור המלוכה, איפה שיש למלך גנים מפוארים של אילנות מגוונים ויפים. ולכמה דקות

ב"ה
ג'מ"ז
לרכי זזיים
בנשיאות הרב אייל עמרמי
שליט"א

גמרות שוטנשטין,
וספרי טוש"ע.

הרש"ת
עברנו לרח"ל
ישעיהו אבינועם ילין 11.

פלי: 054-844-86-83

או בקו המידע:

02-590-7438

בא להדליק את יאור התורה בליילות המסוגלים של מוצ"ש.

הלילות המיוחדים של מוצאי השבת מחכים לך!
בא להיות שותף בלימוד התורה בזמני הפגרה,
להדליק את אור התורה, ובעז"ה לראות שפע ברכה והצלחה.

באפשרותך להקדיש את הלימוד להצלחתך, או להבדיל לע"נ יקר, חייג עכשיו: 052-7100-955.

בביתו של המגיד הציעו לפניו מאכלים ומיני מגדנות וכן יין בשפע. הטיב שמעון את לבו ביין וקינח במיני מאפה, וכשסיים איחל לנוכחים "פורים שמח" ויצא את הבית כשדבריו של המגיד הקדוש מהדהדים באוזניו: "מדוע לא הבאת לי משלוח מנות?"

מכיוון שהיה מבוסס מעט, הרהיב עוז בנפשו ופנה לחנות המשקאות החריפים. "פורים שמח"! הכריז בקול בוטח. "הבה נא לי בקבוק יין משובח ואשלם, בעזרת ה', לאחר חג הפורים. ואם לא אשלם – מה בכך? הלוא פורים היום!" נענה בעל החנות לדבריו והעניק לו בקבוק יין משובח שבמשבחים. כה עשה שמעון גם בדוכן התפוחים, וכשבידו בקבוק יין ומעט תפוחים עשה את דרכו שוב לבית המגיד.

כשראה אותו המגיד חיך ואמר: "אאחל לך שתזכה להביא לי בכל שנה משלוח מנות".

רק יצא שמעון מבית המגיד ומחשבה עלתה במוחו: מדוע לא אביא מעט מזון לביתי, לשמח אותם בשמחת הפורים? אומר ועושה: שוב ניגש שמעון לחנויות, ובפיו הבקשה "תנו נא לי בהקפה – ואם לא, מה בכך? הלוא פורים היום!" ושוב האיר לו המזל ולא חלף זמן רב ושמעון החל לפסוע לביתו כשידיו מלאות כל-טוב.

"פורים שמח"! הכריז בקול מאושש ופרס את 'אוצרו' על השולחן. הילדים שלא ראו זמן רב מעדנים כאלו פצחו בקריאות שמחה. ה'אשת-חיל' מיהרה לפרוס מפה לבנה ומטולאת על השולחן, וכולם התיישבו לסעודה חגיגית להודות לבורא העולם על חסדיו.

"פתחו לי, פתחו לי!" נשמע קול צרוד מפתח הבית. "בוודאי איזה ערל שיכור חפץ להיכנס לביתינו" חשב שמעון לעצמו וסירב לפתוח את הדלת, עד שאשתו נענתה ואמרה: "דומני שזהו גריגורי הבא לכאן לעיתים קרובות למכור את מרכולתו; אלך ואפתח לו".

המשך בעמ' 4

בכפר קטן ליד העיר קוזניץ התגורר לו עני מרוד בשם שמעון. כסף לא היה לו לשמעון, אך היתה לו משפחה מרובת ילדים אותה הצליח לפרנס בקושי. לפרנסתו שלח שמעון את ידו במלאכות שונות, אך המזל לא האיר לו פנים.

קוזניץ הסמוכה היתה עיר ואם בישראל, ולקראת החגים היה פוסע שמעון רגלית – שהרי ממון לשכירת סוס ועגלה לא היה ברשותו – אל העיר הסמוכה כדי לקיים את מצוות החג, כמנהג היהודים מדורי דורות.

כך עשה גם כשהתקרב חג הפורים. לבש את בגדיו הבלויים, צחצח כמעט מים את נעליו הקרועות, ויצא אל בית-הכנסת אשר בקוזניץ כשליבו עגום עליו. מראה הילדים המחופשים והוריהם הלבושים במיטב המחלצות לא היטיב עמו. "ראו נא ראו" חשב לעצמו בעגמומיות. "כל אלו שמחים וששים בשמחת החג; ואילו משפחתי יושבת ונמקה ברעב".

בית-הכנסת היה מואר באור יקרות. כל המתפללים המתינו בדריכות לרבי ישראל, הלוא הוא המגיד הקדוש מקוזניץ, שיעלה על בימת הקריאה ויחל בקריאת המגילה. כשעלה רבי ישראל אל הבימה השתררה דממה מוחלטת, וכולם האזינו בשקיקה לקולו הערב של הרב.

"ומרדכי יצא לפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור... ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר..." פסוקי המגילה השכיחו ממנו לרגע-קט את מצוקותיו ומצב רוחו החל להשתפר.

נסתיימה קריאת המגילה. יהודי העיר ניגשו לאחל לרובם "פורים שמח" ושמעון הצטרף אליהם. כשהגיע תורו נעץ בו המגיד מבט חוזר ושאל: "רבי יהודי, מדוע לא הבאת לי משלוח מנות?" התבלבל שמעון והשיב: "אינני מתגורר בעיר קוזניץ... באתי רק כדי לשמוע את קריאת המגילה". אך המגיד לא התייחס לדבריו והמשיך: "הלוא פורים היום. בוא נא לביתי ואמור 'לחיים'".

'שתי סוגי קרבנות 'קרבן בהמה'

מוקדש לזכות:

דניאל בן מה'ין, ואסתר בת יעל - לרפוא"ש, זש"ק.

פניני אור החיים:

מתורתו של רבנו הק"ר חיים בן עטר זיע"א

ואילו במעשה הקרבת הקרבן בא לידי ביטוי הכיוון ההפוך: רצונו של האדם המקריב להעלות את הנפש הבהמית, לדרגה רוחנית לקדש את כל כולו לעבודת ה'.

ולכן האדם שחטא מביא בהמה לקרבן, כדי שיגיע להתבוננות הזאת, ויעלה ממדרגת בהמה למדרגת אדם.

אולם יש סוג 'קרבן' נעלה יותר, והם אותם צדיקי וגדולי הדורות, שזוכים לקרב נפשות בני אדם להקדוש ברוך הוא, שמוכיחים אותם ומחזירים אותם בתשובה, וזה 'הקרבן' הרצוי ביותר לפני ה'.

ואדם כזה שמקריב נפשות בני אדם לה', אין צריך להקריב 'בהמה' לפני הקדוש ברוך הוא, כי לידי חטא ועוון לא יגיע

המשך בעמ' 4

'דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, אָדָם כִּי יִקְרִיב מִקָּדְשׁוֹ לְה', מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבְּקָר וּמִן הַצֹּאן, תִּקְרְבוּ אֶת קַרְבְּנֵיכֶם'

רבינו האור החיים הקדוש, מדקדק בלשון הפסוק שלפנינו, שמתחיל בלשון יחיד 'אדם כי יקריב מכם', ומסיים בלשון רבים 'תקריבו את קרבנכם', יש פה גם כפל לשון, יחד עם שינוי לשון???

ועוד מהו הכוונה של המילה יקריב 'מכם'?

ומבאר רבינו האור החיים הקדוש באופן נפלא, כדלהלן:

'קרבן' כשמו כן הוא. הוא בא לקרב את האדם אל ה'. כי על ידי החטא מתרחק האדם מה', ומגביר בו את כח הבהמי הגשמי שבו, לעומת החלק הרוחני שבו.

זוכים לסגולה לכל הישועות כמובא בספרים הקדושים. **ונכנסים להגבלה** חודשית על פריסים שווים.

נרשמים בטלפון: 02-5-696-515 שלווחה <3 2 או במייל: ALONHLH@GMAIL.COM

אומרים בשולחן השבת את החידוש מרבנו האור החיים הק', (כל אחד לפי גילו והבתנו)

ב"ה **מבצע** 'ילדי אור החיים'

יעל בת בתיה.

אסתר הדסה בת אילנה.

נועה בת אסתר הדסה.

אליה שאול בן מיטל.

אייל אליהו בן אילנה.

סימה יוכבד בת רות סולטנה יהודית.

שירלי בת דינה.

ישי משה בן כוכבה.

נתנאל אברהם בן כוכבה.

לבריאות והצלחה:

דוד ראובן בן נלי נעכא.

רבקה אפרת בת שרה.

משה בן סוניה.

אברהם בן דליה.

יוסף אברהם בן טובה.

נועה בת מזל פורטונה, - לזיווג הגון

דניאל בן מה'ין, אסתר בת יעל - לרפוא"ש, זש"ק.

עזת אסתר בת מרים.

בוריה בוריס בן ספירה.

יהודה אריה בן ר' צבי דוד ומינה.

אברהם בבר חי בן שמחה אבלין.

דניאל בן סעדה.

מור בן מזי מזל.

יוסף בן משה וליאה.

זכריה בן שלום.

יוסף מרדכי בן תהילה שמחה.

לע"נ:

מורנו ורבנו הגאון הגדול

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה.

נלי נעכא בת רבקה פרומט.

יהודה בן אסתר.

ברוך פרג' בן יצחק ומרים.

בתי בת ראובן ופרחה.

שרח שרה בת ר' יצחק ורחל.

ר' משה בן מישאל ויוכבד.

ת.נ.צ.ב.ה

ענווה – המפתח לקבלת התפילות

ומי שמשים לבו כבשר, תפילתו נשמעת, דכתיב: "יבוא כל בשר להשתחוות לפני, אמר ה'"; וכתוב: "שומע תפילה עדיך כל בשר יבואו".

אמר רבי יהושע בן לוי: "כמה גדולים נמוכי רוח לפני הקב"ה. שבזמן שבת המקדש קיים, אדם מקריב עולה - שכר עולה בידו; מנחה - שכר מנחה בידו. אבל מי שדעתו שפלה, מעלה עליו הכתוב כאילו הקריב כל הקורבנות כולם, שנאמר: "זבחי אלהים רוח נשברה". ולא עוד אלא שאין תפילתו נמאסת, שנאמר: "לב נשבר ונדכה, אלהים לא תבזה". (סוטה ה:)

הקרבן מקרב את האדם לבורא יתברך, ובימינו שאין לנו בית מקדש ולא קורבנות, יש לנו במקומם תפילה ותורה, שעל ידם יכול האדם לזכות לקרבת ה'. התפילה כיום במקום קורבנות, שנאמר: "ונשלמה פרים שפתינו". וגם התורה כקרבן, עפ"י מה שמצינו בגמרא: ריש לקיש אמר: "כל העוסק בתורה כאילו הקריב עולה מנחה חטאת ואשם", אמר רבא: "כל העוסק בתורה אינו צריך לא עולה ולא חטאת ולא מנחה ולא אשם", אמר רבי יצחק: "כל העוסק בתורת חטאת כאילו הקריב חטאת וכל העוסק בתורת אשם כאילו הקריב אשם".

וכמו במעשה הקורבנות, אף לתורה ולתפילה צריכים מסירות נפש, הכנה, תשובה, שפלות וענווה, וע"י זה יכולים אנו להיות קרובן לה' יתברך. (ע"פ 'באר יעקב')

משה רבינו כתב "ויקרא" עם א' זעירא, וה' הסכים איתו, כי יש בזה רמז ליסוד שכתבנו שצריך לנהוג בשפלות וענווה. נאמר במדרש שמשוה רבינו זכה לכך שה' יתברך בכבודו ובעצמו יקרא לו, מתוך שהקטין את עצמו וברח מן השררה באומר: "לא איש דברים אנוכי". דבר זה רמוז באות א' הקטנה (ומספרה בגימטריה - אחד, שהוא המספר הקטן ביותר), לרמז שאדם צריך להקטין את עצמו, ואז גם יזכה ל"אלף", מלשון: "ואאלפך חכמה", שהתורה תתקיים בו, כי התורה מתקיימת רק במי שדעתו שפלה.

למעשה כל המילה "ויקרא" רומזת לכך: האות ו' היא כפופה, לרמז שאדם צריך להשפיל את עצמו, והאותיות "יקר", הן אותיות "ריק", שרומז שעל האדם להרגיש עצמו כריק וחסר, אפס גמור, כלום.

כתב ה'אורחות צדיקים': "הענווה היא סולם לעלות לדרכי הקדוש ברוך הוא, שנאמר: "דרך ענוים במשפט, וילמד ענוים דרכו". וממנו יגיע להשיג יראת השם ברוך הוא, שנאמר: "עקב ענווה יראת ה'". השכינה שורה על הענווים, שנאמר: "אשכון ואת זכא ושפל רוח".

הקדוש ברוך הוא היטה שכינתו על הר סיני וירד למטה, והניח כל ההרים הגבוהים. וכתוב: "הקיצו ורננו שכני עפר, כי טל אורות טלך" - מי שנעשה שכן לעפר בחייו בעולם הזה, יחיה לעולם הבא. וכתוב: "כי רם ה' ושפל יראה".

איך מגדירים את 'כיפורים' ל'פורים' ב שתי מילים:
סליחה? מסיכה!

פעם אחת שאל כומר אחד את הגאון רבי 'הולתן אייבשיץ': אתם היהודים אסורה לכם הנקימה והנטייה, ולמה עד היום אתם מתנקמים בהמן שהיה לפני יותר מאלפיים שנה?

ענה לו הרב: חס ושלום, אין בזה משום נקימה ונטייה, אלא זוהי "תזכורת" ל"המנים" של כל דור ודור, להזכיר להם את סופו של המן רבם הראשון.....

תודה לר' אליעזר כהן הי"ו על שליחת הבדיחות

בקיצער:

חידוש קצר לשולחן השבת.

"אדם כי יקריב מקום

קרבו לה' "

(ויקרא פרק א' פס' ב')

מובא ברמב"ן (ויקרא א ט): כי בעבור שמעשה בני אדם נגמרים במחשבה בדיבור ובמעשה, ציוה השי"ת כי כאשר יחטא יביא קורבן ויסמוך עליו ידיו כנגד המעשה, ויתודה בפיו כנגד הדבור, וישרוף באש הקרב והכליות שהם כלי המחשבה והתאוה, וכרעיים כנגד ידיו ורגליו של אדם העושים כל מלאכתו, ויזרוק הדם על המזבח כנגד דמו בנפשו,

כדי שיחשוב אדם בעשותו כל אלה כי חטא לאלהים בגופו ובנפשו, כדי שישפוך דמו וישרוף גופו, לולא חסד הבורא שלקח ממנו תמורה וכופר - הקורבן, שיהיה דמו תחת דמו נפש תחת נפש, וראשי אברי הקורבן כנגד ראשי אבריו.

וכן אמרו חז"ל (סוטה ה:): אדם ר"ת אפר, דם, מרה (רש"י). (פרשה ופשרה)

סימנים עֶשֶׂה:

רמזים נאים בדברי חז"ל הקדושים מאת הרב חננאל עמר שליט"א

עולת העוף נעשית למעלה

במשנה בקנים (פ"א מ"א) איתא: חטאת העוף נעשית למטה וחטאת בהמה למעלה עולת העוף נעשית למעלה ועולת הבהמה למטה.

ובמפרש נתן בזה סימן: ע"ע ט"ט, כלומר בעוף עולה למעלה, ובחטאת למטה, וממילא ידעינן בבהמה להיפוך.

ובתפא"י (אות ד') מביא עוד סימן ע' ע' ע', כלומר עולת עוף למעלה. והתפא"י עצמו כותב סימן על פי דרך חיותם של בעלי החיים, ומודד זאת ע"פ 'קרבת עולה' העוף עולה למעלה, כלומר דרך העוף לפרוח באוויר אל על, וכן עולת העוף היא למעלה, וחטאת העוף היא להיפוך למטה, ובהמה להיפוך - שדרכה של בהמה להלך על הקרקע למטה, ולא לעלות בגובה, אזי שם עולת הבהמה למטה, והחטאת שהיא להיפך - למעלה.

לתגובות וכן להשיג את ספרי הרב ניתן לפנות בפלאפון:

050-4166-339 או במייל: k0504166339@gmail.com

דרך הקירוב הנלמדת מהנהגת ה'

"ויקרא אל משה" וברש"י ל'כל דְּבָרוֹת וְלָכֵל אֲמִירוֹת וְלָכֵל צְוִיִּים קְדֻמָּה קְרִיאָה לְשׁוֹן חֶפֶה, לְשׁוֹן שְׂמֵלָאֲכִי הַשְּׂרֵת מִשְׁתַּמְשִׁין בוּ, שְׁנֵאָמַר: "וְקָרָא זֶה אֶל זֶה".

אָבֵל לְגִבְיָאֵי אֲמוֹת הָעוֹלָם נִגְלָה עֲלֵיהֶן בְּלִשׁוֹן עֲרָאִי וְטַמְאָה, שְׁנֵאָמַר: "וַיִּקְרָא אֶל בָּלְעָם".

ה' יתברך כבודו מלא עולם, רם על כל רמים כשצריך לקרוא לאדם אינו חפץ להבהילו, ולכן מקדים חיבה לכל אמירה, שלא יתיירא האדם מקרא ה' יתברך אליו.

וזוהו לימוד גדול לאדם בעת אשר בא לקרב את אחינו בית ישראל הרחוקים אל ה' יתברך, צריך לדבר אליהם בלשון חיבה, כי כשמדבר עמהם בלשון קשה אינו יכול לקרבם, כי הם מתרחקים ממנו, אך כשמדבר אליהם בלשון חיבה, אזי יכול הוא להשפיע עליהם שישבו מדרכם הרעה.

(מתוך "קול מנחם" לרבינו האדמו"ר מקאליב זצוק"ל)

נשלח למערכת מאת הנה"ח ר' שמואל הרמן הי"ו

מנאמני ביתו של כ"ק האדמו"ר מקאליב זצוק"ל)

חידה של פרשה:

חידה לפרשה עפ"י רש"י והפסוקים.
בעריכת הרב ישראל בראורין שליט"א.

בין הפותרים נכונה תערך הגרלה על:

עניבה יוקרתית

מתנת בוטיק האופנה 'דיוויס'

מלכי ישראל 8 י-ם

DAVIS

Davis

דיוויס. בוטיק אופנה לגבר

פתרונות ניתן לשלוח עד ליום רביעי.

במייל: ALONHLH@gmail.com או בטלפון: 02-5-696-515.

בעמדות "נדרים פלוס": באמצעות "שלח הודעה".

יש להשאיר תשובה מלאה בצירוף שם הפותר, והיכן קיבלתם את העלון.

פתרון החידה מפרשת ויקהל:

(שמות פרק ל"ה פסוק כ"ו רש"י)

"טוון את העיזים" רש"י: היא היתה אומנות יתירה שמעל גבי העיזים היו טוון אותם.

(והמדובר שם הוא בנשים חכמות, ע"ש המובא במסכת שבת עד:).

הזוכה:
משה ברגר
הי"ו
י-ם.

החידה מפרשת ויקהל:

ידע בביצוע מלאכה רגילה, ברור ונדרש,

אך בזה מקרה במלאכה זו ובבצועה היתה מלווה תוספת ידע נראה ומורגש.

דע! בזה המקרה בעניין בעלי חיים מדובר.

זאת כדי שהפתרון יותאם לתוכן כתב חידה שחובר.

המשך 'פניני אור החיים' מעמ' 2.

כדברי חכמים 'כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו', וגם אין צורך שיביא 'נדרים ונדבות', כי הוא מקריב את הדבר הכי חשוב לפני הקדוש ברוך הוא.

ובזה יובן שינוי וכפל הלשונות בפסוק, כי הפסוק מדבר בשני סוגי קרבנות.

סוג ראשון 'אדם כי יקריב מכם' שהוא יקריב לה' 'מכם' את הנשמות הפחותים שבעם ישראל ויחזירם בתשובה. ולכן נאמר בלשון יחיד, כי רק יחיד סגולה הנקראים 'אדם' לשון חשיבות, זוכים לדרגה זאת.

ואחר כך אומר הפסוק סוג שני של קרבן 'מן הבקר תקריבו את קרבנכם' שזה סוג קרבן ששייך לכל אחד, שיקריב לה' בהמה בנדר או בנדבה, ולכן נאמר 'תקריבו את קרבנכם' בלשון רבים.

[אור החיים ויקרא פרק א פסוק א]

המשך 'סיפור לשבת' מעמ' 2

הדלת נפתחה ונכנס גריגורי כשהוא פצוע וזכ דם. שמעון ואשתו מיהרו להגיש לו תחבושות לחבוש את פצעיו, וכן כוסית יין-שרף למען ישיב את נפשו. כששבה רוחו אליו, סיפר להם גריגורי על בתו וחתנו שהשליכו אותו מביתם לאחר שנקעה נפשם מהרגלי השתיה שלו.

"אוצר גדול טמנתי ביער, וביקשתי להעניק להם אותו בטרם אמות" אמר גריגורי. "אך לא אעשה זאת! אתם, שבתם לעזרתי בשעת צרה, תזכו באוצר הגדול".

חלפו ימים אחדים והאיכר מת מפצעיו. הלך שמעון אל היער כפי אשר הורה לו האיכר, שם מצא אוצר גדוש במטבעות זהב. ושמעון העני המרוד הפך לעשיר גדול ומפורסם.

מדי שנה היה מגיע שמעון אל המגיד הקדוש מקוזניץ, ומעניק לו משלוח מנות ביד רחבה ובלב שמח.

('בית חבד' מעובד ע"פ 'סיפורי חסידים - מועדים' של הרב שלמה יוסף זיין)

לקבלת העלון מידי שבוע בפורמט דיגיטלי,

ולתגובות, ניתן לפנות במייל:

ALONHLH@GMAIL.COM

או בהודעת וואצאפ למספר:

052-7100-955

לתגובות והארות ניתן להשאיר הודעה בקו

המערכת: 02-5-696-515. שלוחה 3 < 3

בעל עסק יקר.

מאות קוראים שעדיין לא מקבלים את העלון באופן קבוע,

מחכים לראות את החסות שלך כאן.

חייג עכשיו:

052-7100-955

מחיר ברזא 180

רב קווי: 1599-578-946

בני ברק: ר' עקיבא 52 בפסאג | ירושלים | אלעד | ביתר עילית
מודיעין עילית | בית שמש | אשדוד | נתיבות | חיפה

ניתן לתרום בכל עמדות 'נדרים פלוס'

ע"ש: 'המרכז לערבות הדדית'

או ב'נדרים פון': 03-763-0585

- שלוחה: 6500.

העלון יוצא לאור בסיעתא דשמיא ע"י ארגון תורה וחסד:

"המרכז לערבות הדדית" 580646396 (ע"ר): רח' חנה 1. ירושלים.

טלפון: 052-7100-955 / 02-5-696-515. מייל: HLA580646396@gmail.com

פרטי חשבון: בנק דיסקונט-11 סניף: 64, מ"ח: 155024.

